

Herois i heroïnes

Escrita dimecres 25/3/2020

Pel títol d'aquesta cançó és més que evident a qui va dirigida. Aquests dies he vist com moltes metgesses, infermers i personal sanitari reivindicàveu que no sou herois o heroïnes sinó treballadors i que el que necessiteu són recursos humans i materials. No, no sou uns supermans de torn; feu la vostra feina però, només pel simple fet de què sigui la vostra obligació, no podem obviar el graïment que mereixeu.

No sou herois o heroïnes amb capes blanques però esteu donant més hores a la vostra feina que a les vostres famílies. Correu més risc que la majoria de nosaltres, tancats a casa només pensant quan tot això acabarà. Veieu morir a persones que no poden dir adéu als seus fills i els hi aguanteu el telèfon mentre exhaleu un últim comiat. No dormiu, perquè dormir és un luxe que no us podeu permetre ja que fer-ho podria implicar la mort d'alguna persona.

No, no sou herois o heroïnes però sou el més semblant a ser-ho. No defalliu, teniu el meu graïment i el de tothom que estima la vida.

Gràcies.

Lletra:

Tornen cap a casa,
Rendits, exhausts.
Dies que no contem,
Nits sense dormir.

Vestits d'un blanc,
Tacat de cansament.
Ningú els coneix,
Anònims amb un nom,
Per emmarcar.

**No es rendeixen,
Dia rere dia,
Són herois amb capa blanca,
Que espero no oblidem.**

**No descansen,
Nit rere nit,
Són herois desconeguts,
Que s'han guanyat el cel.**

Viuen amb la por,
Del confinament.
D'escampar aquest mal,
A la seva gent.

Viuen amb neguit,
Haver d' estar-se al llit.
I renunciar,
A donar el seu esforç,
A tots aquells,
Que el necessiten.

No es rendeixen...

Per sempre més,
Sigueu forts per mi i per tothom,
Sigueu forts pels vostres amics,
Per tots els que estimeu.

I lluiteu,
No us rendiu i mai defalliu,
Des de casa tancat us vull dir:
Gràcies per tot.